

Wrocław, 22.12.2025

Prof. dr hab. Joanna Szczęk
Uniwersytet Wrocławski
Instytut Filologii Germańskiej
Pl. Nankiera 15 b
50-140 Wrocław

Ocena

rozprawy doktorskiej p. mgr. Kamila Łuczaka pt. „Fremdsprachliche und fachsprachliche Mehrsprachigkeit im Dienstleistungssektor in Polen”

P. mgr Kamil Łuczak przedłożył do recenzji rozprawę doktorską pt. „Fremdsprachliche und fachsprachliche Mehrsprachigkeit im Dienstleistungssektor in Polen”. Praca liczy 280 stron i składa się z sześciu rozdziałów, spisu skrótów, wykazu literatury, spisu ilustracji i tael oraz streszczeń w językach niemieckim, polskim i angielskim. W pracy daje się zauważyć wyraźny podział na część teoretyczną i empiryczną. Rozdziały 1-4 mają charakter teoretyczno-wprowadzający w przedmiot rozprawy, w rozdziale piątym Autor prezentuje parametry badania oraz jego wyniki, rozdział szósty zawiera wnioski i perspektywy badawcze.

We wstępie (rozdział 1) mgr Łuczak prezentuje krótkie wprowadzenie w badaną tematykę. Wskazuje tu na rolę wielojęzyczności w obecnych czasach. Zawiera w tej części również uwagi dotyczące ogólnego statusu języków na świecie i odnosi je do obszaru języków zawodowych oraz perspektyw rynku pracy. Zawarte na str. 5 rozprawy twierdzenie, że ok. 3000 języków grozi wymarcie wymaga w mojej opinii podania źródeł. Na str. 6 Autor odnosi się do literatury przedmiotu z zakresu komunikacji zawodowej i specjalistycznej. Myślę, że należałoby uwzględnić w tym miejscu również publikacje takie jak: Tichy, Ellen: *Profile der Germanistik in Mitteleuropa. Transformationsprozesse und Perspektiven*. Peter Lang, Berlin u.a. 2021; Tichy, Ellen / Tesch, Felicitas / Roelcke, Thorsten / Lasatowicz Maria Katarzyna (Hrsg.): *Germanistik und Wirtschaft in der Diskussion. Tagungsband: Kulturelle Zentren der deutschen Minderheiten und berufliche Perspektiven in deutschsprachigen Wirtschaftsunternehmen*. Peter Lang, Berlin, 2019; Tichy, Ellen / Middeke, Annegret / Sava, Doris (Hrsg.): *Germanistische Diskurs- und Praxisfelder in Mitteleuropa*. Peter Lang, Berlin, 2019; Tichy, Ellen / Tesch, Felicitas (Hrsg.): *Deutsch in Fach und Beruf. Aktuelle Fragen und neue Ansätze der Fremdsprachenvermittlung*. Peter Lang, Berlin, 2021 – Tichy, Ellen / Abrashi, Teuta / Sava, Doris (Hrsg.): *Germanistik in Mittelost- und Südosteuropa. Bildung und Ausbildung für einen polyvalenten Arbeitsmarkt*. Peter Lang, Berlin, 2021. – Tichy, Ellen / Sava, Doris (Hrsg.): *Deutsch als arbeitsmarktrelevante Zusatzqualifikation in Mittel-, Ost- und Südosteuropa*. Peter Lang, Berlin 2023; *Deutsch in Europa. Vielfalt, Sprachnormen und Sprachgebrauch. Vierter Bericht zur Lage der deutschen Sprache*.

Herausgegeben von der Deutschen Akademie für Sprache und Dichtung und der Union der deutschen Akademien der Wissenschaften. Narr/Francke/Attempo, Tübingen 2025. W publikacjach tych referowany jest bowiem najbardziej aktualny stan wiedzy z zakresu analizowanego przez Autora zagadnienia.

W dalszej części mgr Łuczak formułuje pytania badawcze, które w kontekście przeprowadzonego w części empirycznej badania są prawidłowe i pozwalają w pełni zrealizować cel badawczy.

Rozdział drugi dysertacji to rozważania na temat dwóch kluczowych dla rozprawy pojęć: *Vielsprachigkeit* i *Mehrsprachigkeit*. Autor słusznie podkreśla, że oba pojęcia są definiowane w literaturze przedmiotu w sposób nieostry. Dyskusja naukowa zawarta w tej części pracy podparta jest opracowaniem terminologicznym, Autor w sposób fachowy i w oparciu o bogatą literaturę przedmiotu objaśnia kluczowe pojęcia, takie jak *Zweispachigkeit*, *Erstsprache*, *Muttersprache*, *Minderheitssprache* oraz *Herkunftssprache*, co pozwala na poszerzenie przyjętej perspektywy badawczej. W oparciu o bogatą literaturę przedmiotu mgr Łuczak w modelowy i kompetentny sposób wskazuje na różnice między pojęciami *Vielsprachigkeit* i *Mehrsprachigkeit*. Rozważania zamykają uwagi na temat języka i jego odmian. Autor prezentuje w tym miejscu przegląd modeli komunikacji. Na str. 22 zaprezentowany został *Organonmodell* Bühlera. Autor wskazuje na fakt, że w kolejnych latach powstało wiele innych bardziej kompleksowych modeli. Stwierdzenie: „Im Laufe der Zeit entstanden noch komplexe Modelle der Kommunikation, die eine soziale Funktion der Sprache mit einbeziehen” jest w mojej ocenie zbyt lakoniczne. W mojej opinii byłoby wskazane, aby w tym miejscu p. mgr Łuczak zaprezentował krótki przegląd modeli bardziej współczesnych, co wpłynęłoby na spójność wywodu oraz ulokowanie prezentowanych rozważań w perspektywie bardziej współczesnej. Mam na myśli np. model Friedemanna Schulz von Thuna czy Paula Watzlawicka. Oczywiście jest to tylko propozycja do rozważenia przez Autora w przypadku chęci opublikowania rozprawy. Kolejne fragmenty omawianej części pracy zawierają prezentacje kolejnych pojęć: *Soziolekt*, *Fachsprache*, *Technolekt*, *Idiolekt* oraz *Kreolsprache*. W odniesieniu do ostatniego pojęcia wskazane byłoby odniesienie się do publikacji w tym zakresie, chociażby: Piotr P. Chruszczewski / Aleksandra R. Knapik: *Kreolingwistyka w zarysie: językowo-kulturowe mechanizmy przetrwania, rozwoju i dezintegracji*. Æ Academic Publishing, Beyond Language 2022.

W rozdziale 2.5 Autor definiuje kluczowe dla rozprawy pojęcia *Amtssprache*, *Verfahrenssprache*, *Arbeitssprache*, *Verkehrssprache*, *Nationalsprache*, *Bildungssprache*, *Dachsprache*. W mojej ocenie to kluczowy dla dalszych rozważań fragment, w którym Autor bardzo precyzyjnie definiuje stosowane terminy.

Rozważania w rozdziale drugim zamyka przegląd literatury przedmiotu dot. wskazanej tematyki. Autor wykazuje się tutaj znakomitą znajomością literatury przedmiotu i w bardzo kompetentny sposób prowadzi krytyczny wywód naukowy. W mojej ocenie rozdział jest kompletny i stanowi znakomite kompendium wiedzy we wskazanej tematyce.

Rozdział trzeci rozprawy doktorskiej stanowi obszerny i erudycyjny przegląd zagadnień związanych z wielojęzycznością, statusem języków oraz polityką językową w perspektywie historycznej i współczesnej. Autor wykazuje bardzo dobrą orientację w literaturze przedmiotu, obejmującej zarówno klasyczne ujęcia socjolingwistyczne, jak i nowsze opracowania z ostatnich lat. Na szczególne uznanie zasługuje szeroki zakres

geograficzny analiz – od starożytnych imperiów, przez Europę i Unię Europejską, po Azję, Afrykę, Amerykę Łacińską oraz organizacje ponadnarodowe. Mocną stroną omawianego fragmentu jest jego klarowna struktura logiczna. Kolejne podrozdziały (od tła historycznego, przez hierarchię języków w świecie, po konkretne modele polityki językowej) tworzą spójną narrację, która pozwala czytelnikowi zrozumieć mechanizmy kształtowania się statusu języków oraz ich funkcjonowania w różnych kontekstach społeczno-politycznych. Mgr Łuczak umiejętnie łączy perspektywę historyczną z analizą współczesnych danych statystycznych i modeli teoretycznych, co świadczy o dojrzałości metodologicznej. Na uwagę zasługuje także konsekwentne operowanie terminologią naukową oraz trafne wykorzystanie pojęć takich jak *hierarchia języków*, *centralność*, *hipercentralność*, *wielojęzyczność wewnętrzna* i in. Ta część rozprawy pokazuje zdolność do syntetyzowania różnych koncepcji teoretycznych i osadzania ich w konkretnych przykładach empirycznych (np. UE, Szwajcaria, Norwegia, Chiny, Singapur). Szczególnie wartościowe jest ukazanie napięć między ideologią równości językowej a praktyką administracyjną i ekonomiczną, co stanowi istotny wkład w refleksję nad współczesną polityką językową. Na marginesie wspomnę tylko, że fragment miejscami przybiera charakter bardzo rozbudowanego przeglądu literatury, kosztem wyraźniejszego zaznaczenia własnego stanowiska badawczego Autora. W niektórych partiach (zwłaszcza dotyczących poszczególnych regionów świata) opis dominuje nad analizą problemową, co może utrudniać identyfikację kluczowych tez istotnych dla głównego celu rozprawy. W mojej opinii warto byłoby silniej zaakcentować, w jaki sposób prezentowane przykłady i modele bezpośrednio wspierają zasadniczą argumentację dysertacji. Rozdział trzeci rozprawy cechuje się wysokim poziomem merytorycznym, imponującą znajomością literatury oraz szeroką perspektywą porównawczą. Stanowi solidną podstawę teoretyczno-kontekstową dla dalszych analiz zawartych w rozprawie doktorskiej i potwierdza kompetencje badawcze Autora. Po niewielkim wzmocnieniu elementów autorskiej interpretacji i syntezy może on zostać uznany za bardzo wartościową część dysertacji.

Rozdział czwarty rozprawy doktorskiej to rozbudowane i bardzo szczegółowe opracowanie zagadnień związanych z ekonomicznym wymiarem języka, strukturą i funkcjonowaniem współczesnych dużych przedsiębiorstw oraz specyfiką komunikacji zawodowej w warunkach wielojęzyczności i globalizacji. Autor wykazuje imponującą znajomość literatury przedmiotu, obejmującej klasyczne i współczesne koncepcje z zakresu socjolingwistyki, lingwistyki stosowanej, ekonomii języka oraz nauk o zarządzaniu. Na szczególne uznanie zasługuje umiejętne integrowanie perspektywy językoznawczej z realiami gospodarki późnokapitalistycznej oraz z praktyką funkcjonowania międzynarodowych korporacji. Silną stroną fragmentu jest jego konsekwentna struktura i logiczne prowadzenie wywodu. Kolejne podrozdziały – od wartości ekonomicznych języka, przez charakterystykę dużych przedsiębiorstw i sektora usług, aż po szczegółowe modele komunikacji zawodowej i wielojęzyczności fachowej – tworzą spójne zaplecze teoretyczne dla dalszych analiz empirycznych. Autor w sposób przekonujący pokazuje, że język nie jest jedynie narzędziem komunikacji, lecz zasobem ekonomicznym, podlegającym standaryzacji, mierzalności i instrumentalizacji, co znajduje swoje odzwierciedlenie w praktykach organizacyjnych dużych firm oraz w politykach językowych. Na uwagę zasługuje również bardzo precyzyjne operowanie terminologią oraz wnikliwe omówienie licznych modeli teoretycznych (m.in. koncepcji Tayloryzmu językowego, CCL, BELF, modeli Roelckego). Wartością dodaną fragmentu jest próba ich adaptacji i modyfikacji na potrzeby własnych badań, co świadczy o

samodzielności badawczej Autora. Szczególnie interesujące są rozważania dotyczące wewnętrznej i zewnętrznej wielojęzyczności, symetrii i asymetrii użycia języków oraz kontinuum fachowych odmian języka w obrębie procesów i ról zawodowych.

Jednocześnie należy wskazać kilka drobnych braków i elementów wymagających dopracowania. Po pierwsze, fragment miejscami przyjmuje charakter bardzo rozbudowanego przeglądu literatury i opisów definicyjnych, co prowadzi do pewnej nadmiarowości treści. W niektórych partiach (zwłaszcza dotyczących klasyfikacji struktur organizacyjnych, procesów czy typologii komunikacji) można by rozważyć większą selektywność materiału lub wyraźniejsze zaznaczenie, które elementy są kluczowe z punktu widzenia głównego problemu badawczego rozprawy. W mojej ocenie autorskie stanowisko badawcze, choć obecne w postaci modyfikacji modeli i terminologii, mogłoby zostać wyraźniej wyeksponowane na poziomie metatekstowym. Pomocne byłoby częstsze *explicite* wskazywanie, w jaki sposób omawiane koncepcje bezpośrednio prowadzą do pytań badawczych i metodologii zastosowanej w dalszych rozdziałach dysertacji. Omawiany rozdział charakteryzuje się wysokim poziomem merytorycznym, szeroką erudycją i solidnym zapleczem teoretycznym. Zgłoszone uwagi mają charakter porządkujący i redakcyjny i nie podważają wartości naukowej tekstu. Po niewielkim doprecyzowaniu proporcji między opisem a analizą oraz po wzmocnieniu autorskiej perspektywy interpretacyjnej fragment ten stanowi bardzo dobrą i przekonującą część rozprawy doktorskiej.

Rozdział piąty rozprawy doktorskiej obejmuje opis założeń metodologicznych badań empirycznych i stanowi istotny element konstrukcji całej dysertacji. Autor w sposób jasny przedstawia genezę projektu badawczego, osadzając go w kontekście tzw. trzeciej misji uczelni wyższych oraz rosnących potrzeb rynku pracy w zakresie kompetencji językowych, zwłaszcza w sektorze nowoczesnych usług biznesowych. Na szczególne uznanie zasługuje konsekwentne powiązanie badań empirycznych z realnym kontekstem społeczno-gospodarczym. Autor trafnie wskazuje, że rozwój sektora usług oraz zapotrzebowanie na kompetencje językowe stanowiły bezpośredni impuls do powstania projektu „The Language Barometer of Lodz”. Przedstawienie czternastu edycji badań realizowanych w latach 2014–2025 świadczy o długofalowym, systematycznym charakterze projektu oraz o bogactwie zgromadzonego materiału empirycznego. Dużą wartością metodologiczną fragmentu jest bardzo przejrzyste zestawienie kolejnych edycji badań w formie tabeli (tab. 5.1). Umożliwia ono szybkie zorientowanie się w zakresie badań, typach respondentów, liczebności próby, stosowanych metodach oraz narzędziach badawczych. Autor jednoznacznie wskazuje, które edycje mają bezpośrednie znaczenie dla niniejszej rozprawy doktorskiej (edycje 12–14), co należy ocenić jako przejaw metodologicznej rzetelności i selektywnego podejścia do materiału. Opis zastosowanej metody jakościowej w postaci anonimowych kwestionariuszy oraz uzupełniających wywiadów pogłębionych jest klarowny i wystarczająco szczegółowy. Autor precyzuje zakres zbieranych danych, obejmujący m.in. repertuar językowy badanych, sposoby wykorzystania poszczególnych języków w pracy zawodowej, obszary fachowe oraz informacje dotyczące wykształcenia i doświadczenia zawodowego. Zasadne i dobrze uzasadnione jest również traktowanie zespołu (teamu) jako podstawowej jednostki analizy, co pozwala na uchwycenie zjawisk instytucjonalnej wielojęzyczności w konkretnym kontekście organizacyjnym. Rozdział piąty to solidnie zaprojektowane i konsekwentnie realizowane badanie empiryczne, osadzone w jasno określonym kontekście teoretycznym i społeczno-

zawodowym. Opis metodologii jest przejrzysty, logiczny i wystarczający do oceny rzetelności badań.

Kolejne fragmenty dysertacji to szczegółowy opis badań empirycznych realizowanych w ramach edycji 12/2023, 13/2023 oraz 14/2025 projektu *Sprachenbarometer Lodz*, a także pogłębiona analizę wyników dla zespołów. Fragment ten stanowi zasadniczą część empiryczną dysertacji i jest bezpośrednio podporządkowany problematyce indywidualnej oraz instytucjonalnej wielojęzyczności w sektorze nowoczesnych usług biznesowych w Polsce.

Na szczególne podkreślenie zasługuje bardzo wysoki poziom szczegółowości opisu materiału badawczego. Autor precyzyjnie przedstawia przebieg poszczególnych edycji badań, liczebność próby, sposób dystrybucji kwestionariuszy oraz kryteria doboru respondentów. Jasno wskazane są różnice pomiędzy edycjami realizowanymi w 2023 roku w Łodzi i Krakowie oraz samodzielną edycją 14/2025, przeprowadzoną na potrzeby niniejszej rozprawy. Transparentność w zakresie procedur badawczych oraz sposobu anonimizacji danych należy ocenić bardzo pozytywnie. Istotnym walorem fragmentu jest konsekwentne traktowanie zespołu jako podstawowej jednostki analizy. Umożliwia to uchwycenie nie tylko indywidualnych repertuarów językowych, lecz także dynamiki wielojęzyczności w obrębie konkretnych struktur organizacyjnych. Szczegółowe tabele prezentujące poziomy kompetencji językowych, zakres wykorzystania poszczególnych języków oraz ich przyporządkowanie do określonych obszarów fachowych pozwalają na precyzyjną rekonstrukcję praktyk komunikacyjnych badanych zespołów. To bardzo rzetelnie opracowany materiał empiryczny, oparty na jasno zdefiniowanej metodologii i konsekwentnie analizowany zgodnie z przyjętymi założeniami. Autor wykazuje się dużą starannością analityczną oraz umiejętnością systematycznego porządkowania danych. Przedstawione analizy stanowią solidną podstawę do dalszych uogólnień i wniosków badawczych zawartych w rozprawie doktorskiej. Część empiryczną rozprawy doktorskiej zamyka omówienie wyników całościowych badań przeprowadzonych w ramach trzech edycji projektu *Sprachenbarometer Lodz*. Autor prezentuje syntetyczną analizę materiału zebranego od 109 respondentów pracujących w jedenastu zespołach w pięciu międzynarodowych przedsiębiorstwach sektora usług w Polsce. Przedmiotem tej części rozprawy jest przede wszystkim indywidualna i instytucjonalna wielojęzyczność, ze szczególnym uwzględnieniem wymiaru fachowego i obcojęzycznego.

Na szczególne uznanie zasługuje bardzo wysoki stopień szczegółowości empirycznej oraz przejrzystość prezentacji danych. Autor konsekwentnie operuje danymi liczbowymi, tabelami i zestawieniami statystycznymi, co umożliwia dokładne prześledzenie struktury językowej badanej próby. Jasno wykazano, że wszyscy respondenci są osobami wielojęzycznymi, przy czym standardową konfiguracją repertuaru językowego jest zestaw: język ojczysty (najczęściej polski), język angielski oraz co najmniej jeden dodatkowy język obcy. Dane te zostały przekonująco powiązane ze specyfiką międzynarodowych przedsiębiorstw oraz realiami pracy w sektorze nowoczesnych usług biznesowych.

Bardzo wartościowym elementem fragmentu jest szczegółowe omówienie grupy respondentów o wielojęzycznym tle językowym innym niż polskie. Autor, zachowując zasadę anonimowości, rzetelnie prezentuje zróżnicowanie języków ojczystych oraz poziomów znajomości języka polskiego w tej grupie. Choć grupa ta stanowi niewielki odsetek próby, jej

opis wnosi istotne informacje dotyczące funkcjonowania zespołów wielonarodowych i wzmacnia analizę instytucjonalnej wielojęzyczności.

Na uwagę zasługuje także szczegółowa analiza rozkładu języków zawodowych w poszczególnych obszarach fachowych. Autor w sposób przekonujący pokazuje dominującą rolę języka angielskiego jako języka wspólnego (CCL/BELF), przy jednoczesnym istotnym znaczeniu języka polskiego i niemieckiego w określonych procesach i działaniach. Wprowadzenie wskaźników takich jak liczba użytkowników języka, liczba obszarów fachowych czy relacje pomiędzy kompetencją indywidualną a wykorzystaniem instytucjonalnym stanowi mocną stronę metodologiczną fragmentu.

Równie wysoko należy ocenić część poświęconą analizie wykształcenia respondentów. Bardzo rozbudowane zestawienia kierunków studiów i poziomów wykształcenia pokazują zróżnicowanie ścieżek edukacyjnych pracowników sektora usług, w tym istotną, choć nie dominującą rolę studiów filologicznych i okołofilologicznych. Dane te zostały przedstawione w sposób transparentny i pozwalają na formułowanie wniosków dotyczących relacji między wykształceniem a wykorzystaniem kompetencji językowych w pracy zawodowej.

Podsumowując, omawiany fragment prezentuje bardzo solidnie opracowaną analizę wyników badań empirycznych, opartą na bogatym materiale ilościowym i jakościowym. Autor wykazuje się dużą starannością analityczną, umiejętnością systematycznego porządkowania danych oraz konsekwentnym powiązaniem wyników z pojęciami indywidualnej i instytucjonalnej wielojęzyczności. Ta część rozprawy stanowi ważną i merytorycznie wartościową część całej pracy.

Rozdział szósty rozprawy doktorskiej obejmuje końcowe części dysertacji, w których Autor przedstawia wnioski z przeprowadzonych badań (rozdział 6.1) oraz zarysowuje perspektywy dalszych badań (rozdział 6.2). Fragment ten pełni istotną funkcję podsumowującą i syntetyzującą całość rozważań teoretycznych oraz empirycznych zaprezentowanych w pracy.

W rozdziale 6.1 Autor w sposób uporządkowany odnosi się do wszystkich sformułowanych wcześniej pytań badawczych (F1–F6). Należy pozytywnie ocenić klarowną strukturę tej części – każde pytanie badawcze zostaje jednoznacznie przywołane i opatrzone odpowiedzią opartą na wynikach przeprowadzonych analiz. Takie rozwiązanie zwiększa przejrzystość wyводу i ułatwia ocenę stopnia realizacji założonych celów badawczych. W odniesieniu do indywidualnej wielojęzyczności (F1–F4) Autor konsekwentnie syntetyzuje wyniki dotyczące repertuarów językowych respondentów, zakresu wykorzystania języków obcych w pracy oraz roli języka angielskiego. Wnioski te są spójne z zaprezentowanymi wcześniej danymi empirycznymi i nie wykraczają poza materiał badawczy.

W dalszej części rozdziału 6.1 Autor przekonująco wykazuje, że w kontekście sektora usług w Polsce można mówić o sterowanej wielojęzyczności, zarówno na poziomie indywidualnym, jak i instytucjonalnym. Wnioski te wynikają bezpośrednio z obserwacji dotyczących doboru pracowników, struktury zespołów oraz praktyk językowych w przedsiębiorstwach i są logicznie osadzone w realiach badanej próby.

W odpowiedziach na pytania F5 i F6 szczególnie cenne jest rozróżnienie pomiędzy różnymi typami wielojęzyczności (fachowej i obcojęzycznej, symetrycznej i asymetrycznej) oraz rzetelne podsumowanie danych dotyczących struktury wykształcenia i języków

ojczystych respondentów. Autor zachowuje przy tym ostrożność interpretacyjną i nie formułuje uogólnień wykraczających poza zakres przeprowadzonych badań.

Rozdział 6.2 poświęcony przyszłym perspektywom badawczym stanowi logiczne uzupełnienie wniosków. Autor trafnie wskazuje na lukę badawczą dotyczącą opisu wielojęzyczności w polskim sektorze usług, którą rozprawa wypełnia. Propozycje dalszych kierunków badań mają charakter konkretny i wynikają bezpośrednio z doświadczeń metodologicznych zdobytych w trakcie realizacji projektu badawczego. Na uwagę zasługuje również krytyczna autorefleksja dotycząca konstrukcji kwestionariusza oraz sugestie jego modyfikacji w przyszłych badaniach.

Ostatnie części pracy to bardzo obszerna bibliografia, której objętość wskazuje na odczytanie Autora w zakresie przedmiotu rozprawy, ale również w zakresie dziedzin pokrewnych, i to nie tylko w odniesieniu do niemiecko- i polskojęzycznej literatury przedmiotu oraz streszczenia w języku niemieckim, polskim i angielskim.

Praca jest napisana poprawną niemiecką, usterki językowe, gramatyczne, stylistyczne, interpunkcyjne oraz typograficzne zaznaczam w manuskrypcie. W pracy należy ujednolicić zapis pojęć (kursywa?, wytłuszczenie?, cudzysłów?).

W mojej ocenie dysertacja zawiera bardzo wiele ważnych sformułowań zwłaszcza w zakresie metodologii oraz jej aplikatywnego charakteru, dlatego byłoby wskazane, aby po wprowadzeniu stosownych korekt i uzupełnień praca ukazała się drukiem. Kwestia ta pozostaje oczywiście do decyzji Doktoranta.

Podsumowując uważam, że przedłożona do oceny praca p. mgr. Kamila Łuczaka jest bardzo wartościowa pod względem poznawczym i naukowym. Sposób przeprowadzenia analizy i prowadzenia wywodu naukowego świadczą o dużej samodzielności i dojrzałości Autora. Dlatego stwierdzam, że dysertacja stanowi istotny wkład w badania naukowe, zwłaszcza ze względu na jej aplikatywny charakter. Przeprowadzona analiza świadczy o posiadaniu przez Autora nie tylko ogólnej wiedzy językoznawczej, ale również umiejętności analitycznych. Dysertację oceniam bardzo pozytywnie, rozprawa w pełni i z dużym naddatkiem spełnia podstawowe warunki stawiane pracom doktorskim określone w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 19.01.2018 r. oraz Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

W związku z powyższym przedkładam Komisji do spraw stopni naukowych w dyscyplinie językoznawstwo Uniwersytetu Łódzkiego wniosek o dopuszczenie p. mgr. Kamila Łuczaka do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Jednocześnie przedkładam Komisji do spraw stopni naukowych w dyscyplinie językoznawstwo Uniwersytetu Łódzkiego wniosek o wyróżnienie pracy.

Wrocław, 22.12.2025

Prof. dr hab. Joanna Szczęk